

Armo on toimivaa!

Sana hallussa, sp 22.6.2008

Francis Frangipane: Grace Works!

Tunnistamme tai emme, useimmat kristityt ja protestantit kuljettavat mukanaan omassa opillisessa perinnössään Martti Lutherin löytöä "vanhurskas on elävä uskosta". Vaikka Lutherin elämästä löytyisi minkälaisia puutteita tahansa, hänen panoksensa jää vaikuttamaan elävänä ilmestystietona nykyajan seurakunnan tajuntaan.

Ymmärrämme tänä päivänä, että meidät pelastaa yksin armo ja tulemme vanhurskaiksi, kun uskomme Jeesuksen Kristuksen uhrikuolemaan. Herramme armo vaikuttaa jatkuvana vapauttavana voimana elämässämme. Armoa ei oteta pois, jos lankean - se pikemminkin nostaa minut jaloilleen. Jos minusta tulee pyhittynyt, tiedän että pyhyys on todellisuudessa aina tulosta armosta, joka tekee minussa työtään.

Emme saa koskaan unohtaa, että pelastus on Jumalan lahja. On kirjoitettu:

Armasta Jumala on teidät pelastanut antamalla teille uskon. Pelastus ei ole lähtöisin teistä, vaan se on Jumalan lahja. Se ei perustu ihmisen tekoihin, jottei kukaan voisi ylpeillä. Ef.2:8-9.

Jumala tunsimme meidät ennen meidän syntymäämme. Ennen kuin opimme tuntemaan hänet, hän teki meissä salattua työtään vetäen meitä puoleensa. Hän johti meidät sellaisen henkilön luo, joka sitten ohjasi meidät löytämään Kristuksen. Me tietenkin kerroimme muille, että "teimme ratkaisun lähteä seuraamaan Jeesusta", mutta totta puhuen Jumala teki sen ratkaisun meidän puolestamme jo ennen maailman perustamista.

Niinpä kiitämme nyt Jumalaa, että hän vapautti meidät itse ansaitsemastamme pelastuksesta ja kiitämme myös Paavalia, että hän niin hyvin osaa selittää armon kirjeissään, ja kiitämme Lutheria, että hän oli niin määrätietoinen tämän tärkeän totuuden uudelleen arvoon nostamisessa. On ilmeistä, miksi "pelastus yksin armosta" on useimpien virsiemme innoittajana.

Pelastus ja hyvät teot

Kristus tuli vapauttamaan meidät uskonnosta ja tekemään meistä Jumalan perheväkeä. Emme tee työtä tullaksemme hyväksytyiksi tai ansaitaksemme pelastuksen. Tämä on perustavaa laatua oleva asia.

Se ilmestystieto, että pelastus ei perustu meidän tekoihimme, ei saisi kuitenkaan johtaa siihen tulkintaan, että Jumalan perheväki eläisi "työnteko kielletty" -vyöhykkeellä. Jumala ei tullut vapauttamaan meitä työn tekemisen todellisuudesta, vain itsekeskeisyyden tuottamista uskonnollisista "kuolleista teoista". Nyt kun olemme uusia luomuksia, Pyhä Henki asuu meissä ikuisesti. Hänen läsnäolonsa on elävää todellisuutta, hän kykenee puhumaan meille, innoittamaan meitä ja johdattamaan niin, että toteutamme Jumalan meille valmistamia tekoja.

Niinpä Paavali sanoo heti perään, kun on selittänyt meille, että pelastus ei ole lähtöisin meistä:

Mekin olemme Jumalan tekoa, luotuja Kristuksen Jeesuksen yhteyteen toteuttamaan niitä hyviä tekoja, joita tekemään Jumala on meidät tarkoittanut. Ef.2:10.

Me emme siis pelastu tekemällä tekoja, mutta emme myöskään pelastu tekojen tekemisestä. Totuushan on, että meidät luotiin Kristuksen Jeesuksen yhteyteen *"hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut"* (Ef.2:10 KR38). Me siis pelastumme uskon kautta, mutta Jumala on suunnitellut elämämme niin, että voimme tehdä työtä hänen kanssaan, jotta voimme nähdä hänen pelastuksensa toteutuvan.

Kutsumus

Meidän kutsumuksemme ei toteudu itsestään. Se on kytketty siihen, miten täytämme ne "hyvät teot, joita Jumala on meille valmistanut". Jumala tuo jokaisesta meistä esiin jotakin sellaista, mikä lokahtaa paikalleen vasta siinä suuressa järjestelmässä, mikä toteuttaa hänen tahtonsa maan päällä. Se voi olla elämänpituinen ura tai rukouspalvelua tai köyhien ruokkimista tai hengellisten lahjojen kehittämistä tai hartauskirjojen kirjoittamista tai lasten kasvattamista kristityiksi. Lista on yhtä loputon kuin moninainenkin.

Mutta olkoon Jumalan tahto meidän kohdallamme mikä tahansa, Paavali sanoo:

...tehkää peläten ja vavisten työtä pelastuaksenne (engl. pelastuksenne pohjalta). Jumala saa teissä aikaan sen, että tahdotte tehdä ja myös teette niin kuin on hänen hyvä tarkoituksensa. Fil.2:12-13.

"Jumala tekee teissä työtä". Tämä on ihmeellinen totuus. Se tosiaanakin saa aikaan "pelkoa ja vavistusta", mutta se on samalla lujan luottavaisuuden lähde. Sillä jos itse Jumala on tekemässä meissä työtään, hän myös ennen pitkää tekee työtänsä meidän kauttamme. Voi näyttää siltä kuin olisimme itse tekemässä, mutta todellisuudessa Jumala tekee tekojaan meidän välityksellämme.

Ymmärräthän, että elämämme on Jumalan armotyön tulosta. Meidän tehtävämme on etsiä häntä, tutkia hänen sanaansa, palvella häntä rukoilemalla ja ylistyksen kautta ja päästä niin lähelle häntä, että voimme tajuta, mitä hän tekee meissä. Niin voimme antaa hänen sisäisen työskentelynsä tulla meistä myös näkyviin.

Juuri näinhän Jeesus toi esiin Isän olemuksen. Hän sanoi: *Isä on minussa, ja minun tekoni ovat hänen tekojaan (Joh.14:10)*. Hän sanoi myös: *Minun Isäni tekee työtään taukoamatta, ja niin teen myös minä (Joh.5:17)*. Ja edelleen: *meidän on tehtävä niitä tekoja, joita lähettäjäni meiltä odottaa (Joh.9:4)*.

Jumalan Hengen pelastavan voiman tulisi kuplia meistä esiin ja nostaa mieleemme Jumalan innoittamia ajatuksia ja rakkauden herättämiä mietteitä. Hänen työnsä, joka meissä sisäisesti vaikuttaa, tulisi loppujen lopuksi vallata koko olemuksemme ja elämämme kaikki alueet. Meissä hän kurottautuu muita kohti. Hän työstää meistä esiin Jeesuksen persoonaa. Nämä ovat niitä "hyviä tekoja", jotka Jumala on edeltä valmistanut, että me niissä vaeltaisimme.

Hän, jonka armo johti meidät Kristuksen luo, on myös muovaava meidät hänen kaltaisekseen, kun olemme hänelle kuuliaisia. Niin kyllä - armo on toimivaa!

Francis Frangipane

Copyright 2008 Arrow Publications.

Julkaistu luvalla. Francis Frangipane toimii pastorina Yhdysvalloissa, Cedar Rapidsissa, Iowassa. Hänen nettisivujensa osoite on www.frangipane.org